

nen gemaakt; hun pogingen om in de richting van Rotterdam op te rukken waren echter mislukt.

Rest het derde vliegveld bij Den Haag dat de Duitsers in handen gevallen was: Ockenburg.

Ook hier vormden zich, toen men eenmaal hoorde dat op en bij het vliegveld gestreden werd, allerlei detachementen die uit eigen initiatief de Nederlandse verdedigers te hulp wilden snellen of, na hun verdrijving, het vliegveld heroveren. Voor het gevecht opgeleide militairen, administratief personeel, militaire werklieden, de muzikanten van de Koninklijke Militaire Kapel (dicht bij Ockenburg gelegerd) – alles trok op, maar 'zonder enig onderling verband' en meest slechts met lichte wapenen.¹ Men slaagde er in, te verhinderen dat de Duitsers in Loosduinen doordrongen, veel meer bereikte men aanvankelijk niet – tot ook hier, van omstreeks acht uur af, Nederlandse artillerie, van Den Haag uit, het vliegveld onder vuur nam. Spoedig zochten de Duitsers, het veld nauwelijks verdedigend, het meer bedekte terrein ten zuiden van Ockenburg op. Een Nederlandse luitenant die het veld naderde, trof er talrijke gesneuvelde parachutisten aan:

'Een zwaar gewonde kreunde en vroeg om water: 'geen wijn en geen thee.' Ik kon een gevoel van medelijden niet onderdrukken en zag om mij heen naar een uitrusting met een veldfles. Nu eerst bemerkte ik, dat er talrijke Duitse motorfietsen langs de weg stonden of lagen. Hieraan hingen veldflessen en zo kon ik de stakker het gevraagde geven. Een licht gewonde vroeg ik wat hij eigenlijk in Holland kwam doen. 'Das möchten wir auch wissen', antwoordde hij.'²

Aangevuld door groepen die uit de richting Hoek van Holland of van het strand kwamen (bij die laatste groepen bevond zich *Graf* von Sponeck), trokken de Duitsers zich in de loop van de middag op het zwaarbegroeide landgoed 'Ockenburg' terug. In de buurt van het landgoed vonden nog de gehele middag vuurgevechten plaats waarbij enkele tientallen Nederlanders sneuvelen.

Tenslotte zij dan vermeld dat, als gevolg van noodlandingen, een klein getal Duitsers tegenover Hoek van Holland op het eiland Rozenburg terecht kwam (de Nederlandse compagniescommandant 'beloofde er veertig gulden uit eigen zak te betalen voor iedere Duitser die gevangen genomen zou worden. Dit werkte in hoge mate inspirerend'³) en dat enkele kilometers ten oosten van de Hoek weer een andere groep zich in het Staalduinse

¹ Kamerling: *Vesting Holland... luchthandingstroepen*, p. 62. ² Gevechtsverslag, aangehaald in E. H. Brongers: *De slag om de residentie, 1940*, p. 143-44. ³ A.v., p. 105.